

หอยเชอร์รี่ (*Pomacea canaliculata*) (Mesogastropoda: Pilidae) มีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ ได้มีการนำมาจากอาร์เจนตินาเข้ามาในไต้หวัน ระหว่างปี พ.ศ. 2522-2532 จากไต้หวันนำไปญี่ปุ่น เมื่อ พ.ศ. 2524 เพื่อการเพาะเลี้ยงเป็นอาหารสดและอาหารกระป๋องสำหรับผู้บริโภค แต่ปัจจุบันไม่มีคุณค่าทางการค้าทั้งในไต้หวันและญี่ปุ่นจึงเลิกไป จึงกลายเป็น "ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน" อยู่ในประเทศทั้งสอง

ต่อจากนั้นได้มีการนำหอยเชอร์รี่เข้าไปเมืองกวางเจา มณฑลกวางตุ้ง ประเทศจีน เข้าสู่แผ่นดินใหญ่ปี พ.ศ. 2528 และมีการเพาะเลี้ยงในประเทศเกาหลีในปี พ.ศ. 2529 ในแคว้นซาราวัก ประเทศมาเลเซียในปี พ.ศ. 2530 และในกรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. 2533 ด้วยความตั้งใจเพื่อการเพาะเลี้ยงเป็นอาหาร แต่ต่อมาพบว่าไม่คุ้มค่าจึงจำเป็นต้องเลิกกิจการ และได้ปล่อยหอยเชอร์รี่ให้แพร่กระจายตามยถากรรมตามธรรมชาติ จนเป็นชนิดพันธุ์บุกรุกที่ทำความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างใหญ่หลวงให้แก่ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนาข้าว

เพลี้ยไก่อ้ำกระถิน (*leucaena psyllid*)

เพลี้ยไก่อ้ำกระถิน (*Heteropsylla cubana*) (Homoptera : Psyllidae) ซึ่งเป็นศัตรูสำคัญของต้นกระถิน ระบาดเข้ามาจากทวีปอเมริกา กลางและเม็กซิโก เข้ามาถึงประเทศไทยเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2529 ในพื้นที่ปลูกกระถินบริเวณจังหวัดสระแก้ว และพบการระบาดทำลายต้นกระถินในกรุงเทพฯ เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2529 และเมื่อถึงกลางปี พ.ศ. 2530 เพลี้ยไก่อ้ำกระถินชนิดนี้ระบาดครอบคลุมทำลายต้นกระถินทุกต้นในประเทศไทย

หอยกะพงเทศ (อังกฤษ: horse mussel, ชื่อวิทยาศาสตร์: *Musculus senhousia*) เป็นหอยสองฝาชนิดหนึ่งในวงศ์ **Mytilidae** ที่อาศัยพื้นท้องทะเลที่เป็นโคลนตามชายฝั่งทะเลใน **อ่าวไทย**[1]เปลือกมีลักษณะบางและเปราะ สีเขียวอมม่วงหรือดำเรื่อ ๆ ป่องตรงกลาง อาศัยตามพื้นทะเลที่เป็นโคลนและตามหลักเสาของ **โปงพาง** กิ่งไม้มีชีวิตขนาดเล็กในน้ำ

จากการศึกษาวิจัยการแพร่กระจาย และการดำรงชีวิตของหอยกะพงเทศ พบว่าเป็นหอยที่ทนทานต่อความเค็มและอุณหภูมิได้ในช่วงกว้าง รวมทั้งทนต่อมลภาวะได้ดี และมีความสามารถในการสร้างกลุ่มประชากรหนาแน่นซึ่งเป็นการกำจัดสิ่งมีชีวิตพวกเกาะติดอื่นๆ และนอกจากนี้ยังสามารถยึดเกาะได้บนทุกพื้นผิววัสดุที่จมน้ำ ดังนั้นการครอบครองพื้นที่ของหอยกะพงเทศจึงสามารถก่อให้เกิดปัญหาต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ความสมดุลของระบบนิเวศ และปัญหาทางเศรษฐกิจ

เต่าญี่ปุ่น (Trachemys scripta) ระบาดใน เขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร และชานเมือง เพราะเมื่อเต่าพวกนี้โตแล้วก็ไม่ น่ารัก ผู้เลี้ยงจึงปล่อยตาม แหล่งน้ำต่างๆเต่าพวกนี้มีความอดทน สูงมาก สามารถอยู่ได้แม้ในน้ำเน่าทำให้แพร่ ขยายพันธุ์แย่งอาหารและถิ่น ที่อยู่ของเต่าพื้นเมืองไทย มีนิสัยชอบขุดไข่เต่าอื่นกิน

ปลาซึกเกอร์ธรรมดา หรือ ปลาเทศบาล
(อังกฤษ: common sucker, common pleco;
ชื่อวิทยาศาสตร์: *Hypostomus plecostomus*) เป็นปลาชนิดหนึ่งในวงศ์ปลา
ซึกเกอร์ (Loricariidae)

มีถิ่นกำเนิดในทวีปอเมริกากลางจนถึง
อเมริกาใต้คนไทยนำลูกปลาซึกเกอร์มาดูด
ตะไคร่ในตู้ปลา ไม่ต่ำกว่า 35-40 ปี แต่ต่อมา
เมื่อปลาตัวใหญ่มาก กินอาหารไม่พอ เริ่มไล่ดูด
ปลาอื่น คนเลี้ยงจึงปล่อยลงแหล่งน้ำธรรมชาติ
เมื่อไม่มีผู้ล่าตามธรรมชาติ อีกทั้งแหล่งน้ำเมือง
ไทยมีอาหารสมบูรณ์ จึงเติบโตและแพร่พันธุ์
เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นปลาอึด อยู่ใน
แทบทุกสภาพน้ำ จึงแพร่กระจายไปทั่วปลาซึก
เกอร์ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ บ่อปลาที่ชาว
บ้านทำไว้เพื่อจับปลาตามธรรมชาติ กลับมีแต่
ปลาซึกเกอร์มากมายที่นำไปใช้ประโยชน์แทบ
ไม่ได้ ยังหมายถึงการลดลงของปลาเศรษฐกิจ
น้ำจืดในแหล่งน้ำธรรมชาติ

ปลาดุกแอฟริกา เป็นปลาน้ำจืดในอันดับปลาหนังชนิดหนึ่ง มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Clarias gariepinus* ปลาพื้นเมืองของทวีปแอฟริกา พบได้ในตอนเหนือและตอนตะวันออกเฉียงของทวีป สำหรับในประเทศไทย ได้ถูกนำเข้ามาในปี พ.ศ. 2528 โดยเอกชนบางราย ในจังหวัดหนองคายและอุบลราชธานี โดยนำเข้ามาจากประเทศลาวเพื่อเลี้ยงไว้ดูเล่น เนื่องจากมีขนาดลำตัวใหญ่กว่าปลาดุกทั่วไป ต่อมากรมประมงได้นำมาทดลองผสมข้ามพันธุ์กับปลาดุกอูย (*C. macrocephalus*) พบว่าลูกผสมระหว่างพ่อปลาดุกแอฟริกาและแม่ปลาดุกอูยมีผลการรอดสูง และมีการเจริญเติบโตเร็วที่สุด เมื่อมีรสชาติที่ดีขึ้น จึงส่งเสริมและแพร่วิธีการเพาะขยายพันธุ์และเลี้ยงดูสู่เกษตรกรอย่างกว้างขวาง จนปัจจุบันนี้ กลายเป็นปลาเศรษฐกิจที่ได้รับความนิยมชนิดหนึ่งของไทย และเรียกชื่อลูกปลาผสมนี้ว่า "ปลาดุกบิกอูย แต่ในปัจจุบัน สถานะของปลาดุกแอฟริกาในประเทศไทย จากบางส่วนได้หลุดรอดและถูกปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้เป็นสิ่งมีชีวิตต่างถิ่นชนิดหนึ่งที่คุกคามการอยู่รอดสัตว์น้ำพื้นเมืองของไทย

นาคหญ้า

เดิม นาคหญ้าเป็นสัตว์ในทวีป. ออฟริกา ชาวไตหวัน เป็นผู้นำนาคหญ้าเข้ามาในประเทศไทย ตั้งฟาร์มเลี้ยงอยู่ที่จังหวัดราชบุรีเป็นจังหวัดแรก ต่อมา จ.ส.อ.จรูญ พุ่มห่าน เป็นคนนำนาคหญ้า เข้ามาเลี้ยงที่ค่ายสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ เป็นคนแรกของจังหวัดพิษณุโลก เมื่อ พ.ศ. 2537 นาคหญ้ามี่ความสามารถในการปรับตัวได้ดีมาก จึงกลายเป็นศัตรูพืชและทำลายผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรได้

หอยทากยักษ์แอฟริกา (giant African snail)

หอยทากยักษ์แอฟริกา (*Achatina fulica*) (Stylommatophora : Achatinidae) มีถิ่นกำเนิดอยู่ในทางฝั่งตะวันออกของแอฟริกา ระบาดถึงเกาะมาดากัสการ์ ประมาณปี พ.ศ. 2343 ถึงกัลกัตตาเมื่อปี พ.ศ. 2390 ศรีลังกาเมื่อปี พ.ศ. 2443 มาเลเซียเมื่อปี พ.ศ. 2454 และจาก มาเลเซียเข้ามาถึงประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2481 ทางภาคใต้ และระบาดถึงกรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. 2500 และระบาดทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2515 โทษที่มนุษย์ได้รับจากหอยทาก ได้แก่ หอยทากเป็นศัตรูสำคัญของชาวสวน เนื่องจากอาหารของหอยทากคือพืช ดังนั้นในสวนหรือบริเวณที่ปลูกพืชหากเจ้าหอยทากได้เข้าไปกัดกินพืชที่ปลูกในสวนได้แล้วก็จะก่อให้เกิดความเสียหายเนื่องจากพืชหรือผลผลิตถูกทำลาย

สมาชิกกลุ่ม

- 1.นางสาวจิราภรณ์ ระมัด รหัส. 054
- 2.นางสาวชญานิษฐ์ แก้วอิน รหัส. 055
- 3.นางสาวรวีวรรณ อੰนยี รหัส. 056
- 4.นางสาววรารัตน์ กาแปง รหัส. 057
- 5.นางสาวขนิษฐา พรหมวิชัย รหัส. 080
- 6.นางสาวกิ่งแก้ว หอมนาน รหัส. 085